

MĘSKIE (2) *av*

e pochylone.

Sł stp notuje, Cn s.v. mężnie, Linde XVII w.

W sposób godny męczyzny: odważnie; prosto, bez wykintu; fortiter, generose, magno animo, viriliter
Cn (2) :

W przeciwstawieniu: »strojnie ... męskie« (1): Tymci przodkowie náfzy bitwy wygrawali/ Bo nie ítroynie/ ále íe mężkie wypráwiali. WyprPl A4v.

Zwrot: »męskie począc sobie« (1): á kto ma męskie począc íobie/ musí nie prágnąc nád nieprzyacielem mieć gory/ ále tákże vbráno íako y on/ s thákowąż bronią íako y on/ ítáwić íe ná plácu GórnDworz Ev.

Cf MĘSKO, MĘŻNIE, [NIEMĘSKIE]

MM